

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 6T/42/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211010498
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Lokša
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2019:7211010498.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Lokšu, prísediacich Kataríny Prazňákovej a Alžbety Kabátovej, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.9.2019 v Košiciach, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:
I. C., nar. X.X.XXXX v J.,
bytom J., ul. D.. I. č. XX,
toho času ÚVV a ÚVTOS Košice, Floriánska 18, Košice
invalidný dôchodca;

je v i n n ý, ž e

- od 20.3.2009 do 6.4.2009 v Košiciach, pred OC CASSOVIA pod zámienkou dovozu dvoch motorových vozidiel zn.: J. X3 zo zahraničia, vylákal od poškodeného E. J. 8.190,- € ako zálohu na kúpu týchto vozidiel, pričom motorové vozidlá mu v lehote do 30.4.2009 nedodal, peniaze nevrátil a tieto použil pre svoju potrebu;

- dňa 16.7.2009 v Košiciach, na parkovisku pred predajňou HONDA v Košiciach, pod zámienkou dovozu motorových vozidiel PEUGEOT 308, AUDI A4 a dvoch štvorkoliek vylákal od C. Y. 18.850,- € s tým, že motorové vozidlá mu dodá do 2.8.2009 čo však neurobil, peniaze poškodenému nevrátil a tieto použil pre svoju potrebu;

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu;

t ý m s p á c h a l

opakovaný prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 148 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 35 ods. 2 Trestného zákona (účinného do 31.12.2005) na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a) Trestného zákona (účinného do 31.12.2005) pre účely výkonu trestu súd zaraďuje obžalovaného do I. nápravno-výchovnej skupiny (do ústavu s minimálnym stupňom stráženia).

Podľa § 35 ods. 3 Trestného zákona (účinného do 31.12.2005) súd zrušuje výroky o treste uloženého obžalovanému

- rozsudkom Okresného súdu Humenné, sp. zn. 1T/121/2006 zo dňa 23.9.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 2To/87/2009 zo dňa 25.11.2010, ktorým mu bol uložený podľa § 148 ods. 4 Trestného zákona (účinného do 31.12.2005) trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov so zaradením do I. nápravno-výchovnej skupiny;

- rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn.: 3T/56/2009 zo dňa 1.12.2010, ktorým mu bol uložený podľa §221 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia;
výroky o treste, ktorými obžalovanému bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom k rozsudku Okresného súdu Humenné, sp. zn. 1T 121/2006 zo dňa 23.9.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 2To 87/2009 zo dňa 25.11.2010, a to:
- rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn.: 4T/113/2010 zo dňa 9.3.2011,
- rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn.: 1T/157/2010 zo dňa 28.9.2011;
- trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn.: 7T/95/2013 zo dňa 11.6.2013,
ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd zaväzuje obžalovaného nahradiť poškodenému E. J., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XX, E. okres T. - M.kodu vo výške 3.000,- Eur a poškodenému C. Y., nar. X.X.XXXX, bytom D. č. XXX okres G. škodu vo výške 11.000,- Eur, vzhľadom na to, že časť škody obžalovaný poškodeným uhradil.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II podal v trestnej veci obžalovaného I. C. obžaloby pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ktorý mal obžalovaný spáchať tak, ako je uvedené vo výroku.

Z obsahu spisu je zrejmé, že okresný súd v prejednávanej veci už raz rozhodol rozsudkom dňa 16.6.2015, proti ktorému sa obžalovaný odvolal. Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 8To/88/2015 zo dňa 9.11.2015 zrušil napadnutý odsudzujúci rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie pre procesné chyby spočívajúce v porušení ustanovenia § 171 ods. 2 Tr. por., § 172 ods. 1 Tr. por. a § 277 ods. 5 Tr. por.. Krajský súd okresnému súdu vytykal, že vyhlásený rozsudok nebol v doslovnom znení uvedený v zápisnici o hlavnom pojednávaní a najmä že nevykonal celé hlavné pojednávanie v senáte, ale uspokojil sa s vyjadrením obžalovaného, že po pribratí senátu netrvá na opakovaní úkonov, ktoré boli vykonané pred samosudcom.

Pochybenie vytykané krajským súdom okresný súd odstránil tým, že vykonal odznova hlavné pojednávanie v senáte a dôsledne dbal na to, aby vyhlásený rozsudok bol v súlade s jeho písomným vyhotovením.

Na hlavnom pojednávaní bolo po zrušení predchádzajúceho rozsudku vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom poškodených, svedkov, prečítaním listinných dôkazov a správ v rozsahu uvedenom v obžalobnom návrhu prokurátora s tým, že boli prečítané aktuálne dôkazy týkajúce sa osoby obžalovaného a trestné rozhodnutia, ktoré mali súvislosť s výrokom o treste.

Obžalovaný I. C. v prípravnom konaní spáchanie trestných činov priznal. Na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Do vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku spáchanie trestného činu popieral.

Po vykonaní hlavného pojednávania po zrušení predchádzajúceho rozsudku v novom zložení senátu vypovedal, že si svoju vinu priznáva. Potvrdil, že od poškodených E. J. a C. Y. vylákal peniaze pod zámienkou dovozu motorových vozidiel, ktoré im nezabezpečil. Uviedol, že si už nepamätá, koľko z vylákaných peňazí poškodeným vrátil. Zdôraznil, že rozhodnutie Okresného súdu Bardejov týkajúce sa jeho obmedzenia spôsobilosti na právne úkony, bolo po jeho odvolaní zrušené. V súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody v ÚVTOS Košice. Dodal, že má ešte 6 neskončených trestných stíhaní.

Poškodený E. J. v inkriminovanom čase bol vedúcim predajne K. v OC Cassovia. Obžalovaného spoznal ako zákazníka, ktorý v ich predajni nakupoval pravidelne, pričom jeho nákupy elektrospotrebičov boli v hodnote niekoľko miliónov korún. Pri tom sa mu obžalovaný ponúkol, že vie zohnať lacnejšie motorové vozidlá ako predseda bežeckého klubu. Tvrdil, že autá dostal ako sponzorský príspevok a že vie ich predať lacnejšie. Dohodli sa na tom, že mu zoženie 2 nové motorové vozidlá zn. BMW X 3 s tým, že mu vyplatí zálohu vo výške 8.190,- Eur. K tejto skutočnosti došlo, priniesol mu zmluvu, na ktorej mal podpis overený u notára. Obžalovaný sa zaviazal zabezpečiť motorové vozidlá do 30.4.2009. Keďže obžalovaný svoj záväzok nesplnil, žiadal ho o vrátenie peňazí. Obžalovaný mu spočiatku peniaze vracal v menších čiastkach po 100,- až 200,- Eur. Neskôr si zmenil telefónne číslo a nebol s ním v kontakte. Z uvedených dôvodov na neho podal trestné oznámenie. V súčasnosti mu dlhuje ešte 3.000,- Eur, keďže v priebehu predchádzajúceho hlavného pojednávania mu určitú časť dlhu doplatil.

Poškodený C. Y. popísal spôsob spáchania skutku podobne. Vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že jeho dôveru si obžalovaný získal tým, že mu najprv predal lyžiarsku výstroj aj televízor asi za 40% ich hodnoty. Neskôr mu sľúbil, že mu zoženie motorové vozidlá zn. Peugeot 308, Audi A4 a dve terénne štvorkolky. Za týmto účelom obžalovanému pri predajni KTM v Košiciach odovzdal 18.850,- Eur, kde neskôr od obžalovaného prevzal jednu štvorkolku. Keďže na nej došlo k poruche, štvorkolku doniesol do predajne za účelom vykonania opravy. V predajni mu ju však odmietli vrátiť späť s tým, že za tento tovar bola zaplatená iba záloha, nebola vyplatená celá kúpna cena.

Po uplynutí času, do ktorého mu mal obžalovaný dodať motorové vozidlá, sa poškodený snažil obžalovaného kontaktovať. Kontakt s ním bol sťažnený v tom, že si obžalovaný neustále menil telefónne čísla. Pri náhodnom stretnutí v Prešove mu obžalovaný sľúbil, že vozidlá dodá, alebo mu vráti peniaze. 7.850,- Eur poškodenému obžalovaný vrátil, avšak stále mu dlhuje 11.000,- Eur.

K trestnej činnosti mali vzťah aj vykonané listinné dôkazy, najmä potvrdenia o prevzatí peňazí obžalovaným s uvedením doby splnenia jeho záväzku.

Zo znaleckého posudku o vyšetrení duševného stavu obžalovaného je zrejmé, že obžalovaný trpí na nešpecifickú organickú poruchu osobnosti a správania zapríčinenú disfunkciou mozgu, ktorá sa prejavuje znížením intelektu, pamäti, poruchami afektivity a správania. Nejedná sa však o duševnú chorobu v zmysle psychózy.

V čase spáchania skutkov obžalovaný bol schopný rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania a svoje protiprávne konanie ovládať.

Ďalšie dôkazy vykonávané na návrh obhajoby pred zrušením predchádzajúceho rozsudku súd nepovažoval za potrebné opakovať aj v konaní pred senátom. S prihliadnutím na vyjadrenie obžalovaného, ktorý nežiadal vykonať ďalšie skôr navrhované dôkazy, preto bolo dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie vykonané a dokazovanie bolo vyhlásené za skončené.

Intervenujúca prokurátorka v záverečnej reči navrhla, aby po vyhodnotení vykonaných dôkazov súd obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a rozhodnúť aj o uplatnených nárokoch poškodených na náhradu škody v tom význame, aby súd zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenému E.ovi J. sumu 3.000,- Eur a poškodenému C.ovi Y.ovi sumu 11.000,- Eur.

Obhajoba obžalovaného I. C. navrhla, aby ho súd spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II oslobodil z dôvodov uvedených v § 285 písm. b) Tr. poriadku. Podľa názoru obhajoby obžalovanému nebol preukázaný úmysel od počiatku svojej záväzky voči poškodeným nespĺniť, čo je základným znakom zločinu podvodu. Tiež poukázala na závery znaleckých posudkov týkajúcich sa vyšetrenia duševného stavu obžalovaného, z ktorých je zrejmé, že obžalovaný trpel organickou poruchou mozgu, jeho inteligencia je na podpriemernej úrovni a podľa názoru obhajoby by nedokázal zosnovať takúto trestnú činnosť. Tomu nasvedčuje aj skutočnosť, že obžalovaný svoju totožnosť nezatajoval, prevzatie peňazí písomne poškodeným potvrdil, čím je možné preukázať, že nemal úmysel vo svojom konaní ich uviesť do omylu. Vráteniu peňazí však obžalovanému zabránila skutočnosť, že bol vzatý do väzby, a preto objektívne svoje dlhy voči poškodeným uhradiť nemohol.

Obžalovaný I. C. v záverečnej reči ohľadom spáchanej trestnej činnosti vyjadril svoju ľútosť. Zdôraznil, že pre iných "klientov" takto zohnal 55 áut.

Na podklade vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný, ktorý svojím konaním naplnil pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, po stránke objektívnej aj subjektívnej. Objektívna stránka je daná tým, že obžalovaný na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu. Subjektívna stránka je preukázaná vo forme priameho úmyslu.

Zo spáchania trestného činu je obžalovaný usvedčený výpoveďou svedkov C. Y. a E. J.. Títo potvrdili, že pod zámienkou zabezpečenia motorových vozidiel vo výhodných cenách odovzdali obžalovanému finančné zálohy, pričom obžalovaný svoj záväzok nespĺnil a peniaze im nevrátil. Tieto začal poškodeným splácať až po začatí trestného stíhania.

Usvedčujúce výpovede poškodených obžalovaný nespochybnuje. Jeho obhajoba, že tak konal preto, lebo bol oklamán však preukázaná nebola. Podstatou podvodného konania obžalovaného bolo, že poškodeným najprv výhodne ponúkol lacnejší tovar, čím si získal ich dôveru a keď prevzal vyššie sumy peňazí, od splnenia svojho záväzku pod rôznymi zámienkami ustúpil. Obžalovaný si trestnou činnosťou zabezpečoval prostriedky pre svoju osobnú potrebu, o čom svedčia odsudzujúce rozhodnutia, ktoré boli na hlavnom pojednávaní oboznámené. Ak mal snahu spôsobiť škodu uhradiť, tak iba z prostriedkov, ktoré mohol získať páchaním ďalšej trestnej činnosti.

Osobu obžalovaného súd hodnotil na základe vyžiadaných správ, hodnotení, odpisu jeho registra trestov a predchádzajúcich trestných rozhodnutí. Obžalovaný je hodnotený z miesta bydliska všeobecne. Do spáchania skutkov uvedených vo výroku bol 4 krát odsúdený.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadol na osobu páchatel'a, spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností ako aj na možnosti nápravy obžalovaného.

Tiež bolo potrebné zohľadniť aj dobu vyhlásenia rozsudku, ktorý bol odsúdenému vyhlásený po spáchaní prejednávanych trestných činov v iných trestných veciach a dobu účinnosti Trestného zákona, ktorý sa k tomuto rozsudku vzťahoval a to vo forme uloženia súhrnného trestu.

Podľa § 35 ods. 2 Trestného zákona (účinného do 31.12.2005) ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. (Ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný).

Podľa § 35 ods. 3 Trestného zákona (účinného do 31.12.2005) spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Súhrnný trest má dodatočne odstrániť ujmu páchatel'a v prípade, ak sa dopustí v súbehu viac trestných činov a je právoplatne odsúdený len za niektorý z nich a tým bol zbavený práva, aby pri ukladaní trestu za všetky jeho trestné činy sa použil inštitút úhrnného trestu.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu preto súd prihliadol na rozsudok Okresného súdu Humenné, sp. zn. 1T 121/2006 zo dňa 23.9.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 2To 87/2009 zo dňa 25.11.2010, ktorým mu bol uložený za trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 4 Trestného zákona (účinného do 31.12.2005) trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov so zaradením do I. nápravno-výchovnej skupiny a rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn.: 3T/56/2009 zo dňa 1.12.2010, ktorým bol obžalovanému uložený podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

Na výrok o treste uložený obžalovanému vo veci Okresného súdu Humenné, sp. zn. 1T 121/2006 však obsahovo nadväzovali aj výroky, o treste, ktorými obžalovanému bolo upustené od uloženia súhrnného trestu a to rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn.: 4T/113/2010 zo dňa 9.3.2011, rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn.: 1T/157/2010 zo dňa 28.9.2011 a trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn.: 7T/95/2013 zo dňa 11.6.2013.

Za vyššie uvedenú trestnú činnosť bolo potrebné uložiť súhrnný trest za trestný čin najprísnejšie trestný, čo je v prejednávanej veci trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 4 Trestného zákona (účinného do 31.12.2005).

Obžalovanému súd preto uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov. Keďže pred spáchaním trestných činov uvedených vo výroku nebol vo výkone trestu odňatia slobody, podľa § 39 ods. 2 písm. a) Trestného zákona (účinného do 31.12.2005) pre účely výkonu trestu súd zaradil obžalovaného do I. nápravno-výchovnej skupiny (t.č. ústavu s minimálnym stupňom strázenia).

Podľa § 35 ods. 3 Tr. zákona (účinného do 31.12.2005) súd zároveň zrušil výrok o treste a spôsobe jeho výkonu uloženého obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn.: 3T/56/2009 zo dňa 1.12.2010, rozsudkom Okresného súdu Humenné, sp. zn. 1T 121/2006 zo dňa 23.9.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 2To 87/2009 zo dňa 25.11.2010 ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ na zmenu, ku ktorej zrušením došlo stratili podklad.

Prísnejší trest obžalovanému nebolo možné uložiť vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora proti predchádzajúcemu rozsudku v prejednávanej veci.

Ďalšiu trestnú činnosť obžalovaného je možné posudzovať ako recidívu, ktorá nemá vplyv na rozhodnutie o treste v prejednávanej veci.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Ak tomu nebráni zákonná prekážka, súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

Obaja poškodení si v adhéznom konaní riade uplatnili nárok na náhradu škody, pričom jeho výšku nakoniec upravili vzhľadom na to, že časť škody im v priebehu trestného stíhania obžalovaný uhradil.

Preto súd zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenému E.ovi J. škodu vo výške 3.000,- Eur a poškodenému C.ovi Y.ovi vo výške 11.000,- Eur.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Košice II. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.